

A T-30/05. sz., William Prym GmbH & Co. KG és Prym Consumer GmbH kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítélet ellen a William Prym GmbH & Co. KG és a Prym Consumer GmbH által 2007. november 30-án benyújtott fellebbezés

(C-534/07. P. sz. ügy)

(2008/C 37/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbezők: William Prym GmbH & Co. KG és Prym Consumer GmbH (képviselők: H.-J. Niemeyer és Ch. Herrmann, ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság

1. a fellebbezőket terhelő részében helyezze hatályon kívül a T-30/05. sz., William Prym GmbH & Co. KG és Prym Consumer GmbH kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletet,
2. semmisítse meg a 2004. október 26-i, C(2004) 4221. sz. végleges bizottsági határozatot (COMP/F-1/38.338 – PO/tűk ügy) a fellebbezőket érintő részében,
másodlagosan semmisítse meg vagy csökkentse az e határozat 2. cikkében a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírságot,
3. másodlagosan a 2. pontban foglalt kérelem tekintetében utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz ismételt határozathozatalra,
4. az alapeljárás alperesit kötelezze a teljes eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

- Az Elsőfokú Bíróság nem ismerte el, hogy a korábban egységes „Kemény anyagból készült rövidárúk” eljárást indokolás nélküli két (rész)eljárásra, a „Kemény anyagból készült rövidárúk: tűk” eljárásra és a „Kemény anyagból készült rövidárúk: záruk” eljárásra osztásával megsértette a fellebbezők védelemhez való jogát, különösen meghallgatáshoz való jogát.
- Amennyiben az Elsőfokú Bíróság megtagadta annak vizsgálatát, hogy a „kemény anyagból készült rövidárúk” eljárás felosztása a jogsértés egységessége és folyvástólágossága miatt jogellenes volt, megsértette az igazságszolgáltatás megtagadásának tilalmát és a hatékony bírói jogvédelem elvét.

– Az Elsőfokú Bíróság jogtalanul utasította el az EK 253. cikkből következő indokolási kötelezettség megsértését. Jogilag hibásan tartotta a Bizottság az érintettek tekintett termékpiac nagyságára, valamint a jogsértésnek a piacra gyakorolt tényleges hatására vonatkozó hiányos kifejtéseit jogilag lényegtelennek.

– Az Elsőfokú Bíróság megsértette a bírságkiszabási iránymutatást. Először a jogsértés súlyát kizárólag a jogsértés elvont formáját tekintve állapította meg és valamely súlyossági kategória legalacsonyabb alapösszegét a legkisebb kiszabható bírságnak tekintette, amelytől nem lehet lefelé eltérni. A jogállamiság és az egyenlő bánásmód elveinek megsértésével azt is elutasította, hogy a jogsértés önkéntes abbahagyását enyhítő körülményként vegye figyelembe.

– Végül az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság elvét. A bírságkiszabási iránymutatást a jogsértés súlyának megállapítása során ugyanolyan formálisan és egyoldalúan a fellebbezők kárára alkalmazta, mint az alperes az alapeljárásban. Ezt meghaladóan nem végzett el az arányosság elve által megkövetelt, és az egyedi eset összes releváns körülményeit együttesen figyelembe vevő összetértékelést, hanem a bírság arányosságát kizárólag az egyes feltételeket külön figyelembe véve állapította meg.

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Olaszország) által 2007. december 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Assitur Srl kontra Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

(C-538/07. sz. ügy)

(2008/C 37/22)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Az alapeljárás felei

Felperes: Assitur Srl

Alperes: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

„a 92/50/EGK irányelv⁽¹⁾ 29. cikke, amely a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződésben való részvételből való kizárásnak hét esetét írja elő, a kizárás esetei taxatív felsorolásának minősül-e, tehát tiltja-e azt, hogy a 109/94. sz. törvény 10. cikkének 1a. §-a (jelenleg a 136/06. sz. D.Lgs. 34. cikkének utolsó bekezdése) megtiltsa az egymással ellenőrzési viszonyban lévő társaságoknak a pályázaton való egyidejű részvételét?”

⁽¹⁾ HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 322. o.

2007. november 30-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-539/07. sz. ügy)

(2008/C 37/23)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Montaguti és A. Nijenhuis meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel nem biztosította, hogy „112” egységes európai segélyhívószámra irányuló valamennyi hívás esetében – a műszakilag megvalósítható mértékben – a hívott hatóságok rendelkezésére bocsássák a hívó helyére vonatkozó információt – nem teljesítette a 2002/22/EK irányelv⁽¹⁾ 26. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2002/22/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2003. július 24-én lejárt.

⁽¹⁾ Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet 29. kötet 367. o.).

2007. november 30-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-540/07. sz. ügy)

(2008/C 37/24)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és A. Aresu meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel a más tagállamokban és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államokban letelepedett társaságoknak juttatott osztalékok tekintetében a belföldi osztalékokra alkalmazottnál súlyosabb adóterheket előíró rendszert tartott hatályban – nem teljesítette a tőkének a tagállamok és a szóban forgó megállapodásban részes államok közötti szabad mozgása vonatkozásában az EK 56. cikkből és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 40. cikkéből, valamint az e megállapodásban részes államok közötti letelepedés szabadsága vonatkozásában az e megállapodás 31. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Bizottság a jogterületre vonatkozó hatályos – a nemzetközi megállapodásokon is alapuló – azon olasz szabályozásra hivatkozik, amely a nem olasz társaságok számára juttatott osztalékokat (ún. „külföldi osztalékok”) nyilvánvalóan kevésbé kedvező adózásnak veti alá, mint az olasz társaságoknak juttatott osztalékokat (ún. „belföldi osztalékok”).

Az Európai Bizottság szerint ez a szabályozás – amelyet egyébként az olasz kormány módosítani szándékozik – ellentétesnek tűnik a tőke szabad mozgásának elvével, mivel kedvezőtlen hatást gyakorol az olasz társaságok nem honos tagjainak nyereségére és befektetési döntéseire, és ugyanakkor maguknak az olasz társaságoknak is megnehezíti a külföldön történő tőkegyűjtést. Következésképpen az EK 56. cikk nyilvánvaló megsértését kell megállapítani, amely tiltja a tőke tagállamok közötti szabad mozgásának bármely korlátozását, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (EGT-megállapodás) 40. cikkét, amely hasonló módon szabályozza ezt a szabadságot az egyezményben részes államok között.

Továbbá az Európai Bizottság szerint ez a szabályozás ellentétes lehet az EGT-megállapodás 31. cikkében szabályozott letelepedési joggal is, amennyiben ez a megállapodásban részes államokban letelepedett társaságoknak az olasz társaságokban fennálló ellenőrző részesedéseire is alkalmazható, amelyek tekintetében a 90/435/EGK közösségi irányelv⁽¹⁾ harmonizált adójogi rendszere nem alkalmazható.